

ביקורות

מרב סודאי

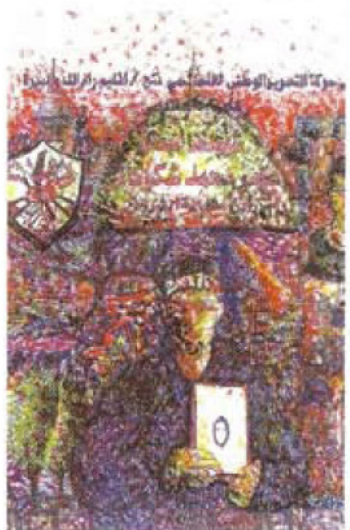
"אימפרסיה", גלריה ג'ולי מ., עד 27.6

צריך מידה של העזה לקרוא לתערוכה הנערכת בשנת 2003 "אימפרסיה", כשמה של יצירתו של קלוד מונה שטבעה את המונח "אימפרסיוניזם". גם הכחירה בטכניקת הפוינטליזם, מארג של נקודות המצטרפות לשלם אחד, המאפיין בעיקר את האמנות הפוסט אימפרסיוניסטית, אינה מהלך שכיח. זאת במיוחד כאשר היא נעשית במודע, ולא מתוך רצון לחקות את ציירי התיירים במונמרט, אלא כאמירה של אמנית צעירה ועכשווית על תקופתה ועל המציאות בה היא חיה, כאמצעות האכסורד שבציור בטכניקה פסאודו אימפרסיוניסטית.

מרב סודאי מציגה שתי סדרות של עבר דות בגלריה ג'ולי מ., על נייר משי ובד. הטכניקה היא כאמור פוינטליזם, כאשר העבודות על בד מחקות מראה של גובלן. סודאי בהרה דימויים ממאורעות האינתיפאדה, והם נעים בין דימויים קונקרטיים, כמו אנשי זק"א העומדים ליד אוטובוס וגופות עטופות, ועד לדימויים על סף המופשט, של כהמים בצבעי הסוואה.

העבודות הטובות יותר בעיני הן אלו המחקות מראה של גובלן. סודאי ציירה את המסגרת המעוטרת באורנמנטיקה טיפוסית כשבפנים דימוי הנראה כפרגמנט מסצינה שלמה. הבחירה בקיטוע ובהיעדר נרטיב ברור, לצד הריצוד הנובע מהטכניקה, מעניקים עניין ואיכות גבוהה לעבודות. הבחירה הצבעונית מפקיעה עבודות רבות מעולם המציאות לתוך דיון פנים אמנותי ולכן הן מעניינות יותר. עניין הגובלן מתקשר כמובן למלאכה נשית, אך כאן נדמה לי שהדגש אינו על ההיבט הנשי, אלא על הניגוד הנוצר בין הדימוי לפרקטיקה.

נקודה זו עולה גם בהקשר של העבודות על הנייר, אך סדרה זו, ובמיוחד העבודות המכניסות את המציאות לתוך סד של נקר דות צבעוניות, היא בעייתית. הבחירה בנייר משי, התלוי ברישול, רפוי וקרוע ביד, היא לכאורה מתריסה, כך גם השימוש כטושים, שנתפסים כחומר יצירה עממי. העוצמה והאינטנסיביות המצויות בעבודותיה של טל מצליח למשל - שניתן להשוות בין עולמה האמנותי לזה של סודאי - אינן משחקות כאן תפקיד מרכזי, והעבודות, אף שמבחר נה אסתטית הן יפות, נותרות מעט סתמיות. הילה שקולניק

העבודות הטובות יותר בעיני הן אלו המחקות מראה של גובלן. סודאי ציירה את המסגרת המעוטרת באורנמנטיקה טיפוסית כשבפנים דימוי הנראה כפרגמנט מסצינה שלמה. הבחירה בקיטוע ובהיעדר נרטיב ברור, לצד הריצוד הנובע מהטכניקה, מעניקים עניין ואיכות גבוהה לעבודות. הבחירה הצבעונית מפקיעה עבודות רבות מעולם המציאות לתוך דיון פנים אמנותי ולכן הן מעניינות יותר. עניין הגובלן מתקשר כמובן למלאכה נשית, אך כאן נדמה לי שהדגש אינו על ההיבט הנשי, אלא על הניגוד הנוצר בין הדימוי לפרקטיקה.